

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Mažuranićevo šetalište 24 a, SPLIT

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Splitu

Poslovni broj spisa: 7 St-273/2022

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

1

10-06-2022

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 122-71/22-20/52
UR. BROJ 07-02-22-80**PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU****PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

ANTE ČAČE

OIB 95163927690

Adresa / sjedište

BANA JELEČICA 10, KASTEEL STARI

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT d.d.

OIB: 18556905592

Adresa / sjedište

SPLIT, Put Supavla 21

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

OPĆINSKI SUD U SPLITU Pr-1359/2020 PRESUDA OD 21.3.2022

Iznos dospjele tražbine 91.005,70 (kn)

Glavnica 79.493,68 (kn)

Kamate 11.512,02 (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Vjerovnik raspolaze ovršnom ispravom DA / NE za iznos (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

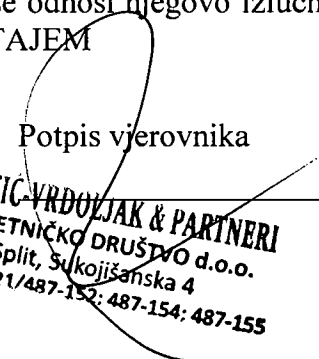
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

SPLIT, 7.6.2022.

Potpis vjerovnika

LJUBIĆ VRDOLJAK & PARTNERI
ODVIETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
Split, Sukojišanska 4
Tel/fax: 021/487-152; 487-154; 487-155

ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

Vinko Ljubičić
LJUBIČIĆ-VRDOLJAK & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.

21000 Split, Sukojišanska 4
Tel/fax: 021/487-152; 487-154; 487-155
e-mail: odv.ljubicic.vrdoljak@gmail.com

LJUBIČIĆ-VRDOLJAK & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.

Split, Sukojišanska 4

Tel/fax: 021/487-152; 487-154; 487-155

PUNOMOĆ

Ovlašćujem (o) VINKA LJUBIČIĆ, ŽELJKA VRDOLJAK i IVANA MOČIĆ,
odvjetnike iz Splita, Sukojišanska 4,

da me (nas) zastupaju u građanskom, parničnom, vanparničnom, ovršnom, zemljišno-knjižnom postupku, postupku pred trgovačkim sudovima, u postupku pred organima državne uprave, koji se vodi kod

TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

FINA

radi: PRIJAVE TRAZEBINE U PR

pod poslovnim brojem 7 St-273/2022

Ovlašćujem (o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem (o) da ga zamjenjuje

U Splitu

7.6.2022

K. Moćić

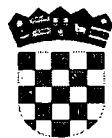
Datum obračuna: 20.05.2022

Br.	Stavka / Opis		Datum	Iznos	Dug po kamati	Ukupni dug	
1.	GLAVNICA		20.11.2014.	20.000,00	0,00	20.000,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	21.11.2014 - 31.07.2015	20.000,00	253	12,00%	1.663,56	1.663,56	21.663,56
	01.08.2015 - 31.12.2015	20.000,00	153	8,14%	682,42	2.345,98	22.345,98
	01.01.2016 - 30.06.2016	20.000,00	182	8,05%	800,60	3.146,58	23.146,58
	01.07.2016 - 31.12.2016	20.000,00	184	7,88%	792,31	3.938,89	23.938,89
	01.01.2017 - 30.06.2017	20.000,00	181	7,68%	761,69	4.700,58	24.700,58
	01.07.2017 - 31.12.2017	20.000,00	184	7,41%	747,09	5.447,67	25.447,67
	01.01.2018 - 30.06.2018	20.000,00	181	7,09%	703,17	6.150,84	26.150,84
	01.07.2018 - 31.12.2018	20.000,00	184	6,82%	687,61	6.838,45	26.838,45
	01.01.2019 - 30.06.2019	20.000,00	181	6,54%	648,62	7.487,07	27.487,07
	01.07.2019 - 31.12.2019	20.000,00	184	6,30%	635,18	8.122,25	28.122,25
	01.01.2020 - 30.06.2020	20.000,00	182	6,11%	607,66	8.729,91	28.729,91
	01.07.2020 - 20.05.2022	20.000,00	689	5,89%	2.222,05	10.951,96	30.951,96
2.	GLAVNICA		21.03.2022.	980,00	0,00	980,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	22.03.2022 - 20.05.2022	980,00	60	5,89%	9,49	9,49	989,49
3.	GLAVNICA		22.3.2022.	18.038,68	0,00	18.038,68	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	23.03.2022 - 20.05.2022	18.038,68	59	5,89%	171,74	171,74	18.210,42
4.	GLAVNICA		23.3.2022	40.475,00	0,00	40.475,00	
	Period obračuna	Osnovica	Br. dana	K. stopa	Kta razdoblja	Kta kumulativno	Dug kumulativno
	24.03.2022 - 20.05.2022	40.475,00	58	5,89%	378,82	378,82	40.853,82

Rekapitulacija obračuna

Glavnica (4)	79.493,68 HRK
Trošak ovrhe (0)	0,00 HRK
Kamate	11.512,02 HRK
Uplate (0)	0,00 HRK
Ukupni dug na dan 20.05.2022	91.005,70 HRK

Z

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac

Pr-1359/2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Eneji Stejskal Kanazir kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ante Čače, iz Kaštel Starog, Bana Jelačića 10, OIB: 95163927690, zastupanog po punomoćnicima iz ZOU Ljubičić i Vrdoljak u Splitu, protiv tuženika pod 1/ Brodograđevne industrije Split, Split, Put Supavla 21, OIB: 18556905592, zastupanog po punomoćnici Smiljenki Buljan odvjetnici u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 21. ožujka 2022.,

presudio je:

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe na ime naknade štete isplati tužitelju ukupan iznos od 20.980,00-Kuna, a od kojeg iznosa 20.000,00 Kuna na ime naknade neimovinske štete, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe 20.11.2014.godine pa do isplate, te 980,00 Kuna na ime imovinske štete (tuđe pomoći i njegē) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata na navedene iznose obračunava do 31. srpnja 2015.godine sukladno odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08) za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a od 01.kolovoza 2015.godine pa do isplate sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 78/15) za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja kao neosnovan na ime neimovinske štete i to u dijelu potraživanja zakonskih zateznih kamata na neimovinsku štetu, a za razdoblje od 12.11.2014.godine do podnošenja tužbe 20.11.2014.godine, te u dijelu potraživanja zakonskih zateznih kamata na imovinsku štetu, a za razdoblje od 12.11.2014.godine do do presuđenja.

III/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju na ime izgubljene zarade ukupan iznos od 18.038,68 Kuna neto zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznos od 3.066,98 Kuna neto, na iznos od 2.927,30 Kuna neto, na iznos od 2.927,06 Kuna neto, na iznos od

3.262,98 Kuna neto, na iznos od 2.927,06 Kuna neto, te na iznos od 2.927,30 Kuna neto od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

IV/ Odbija se zahtjev tužitelja za više zatraženi iznos zakonske zatezne kamate na ime izgubljene zarade, a za razdoblje od 31.08.2013.godine pa do presuđenja.

V/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužitelju na ime troškova ovog parničnog postupka ukupan iznos od 40.475,00 Kuna.

Obrazloženje

1. U tužbi predanoj ovom sudu dana 20 studenog 2014. tužitelj navodi da je dana 01. ožujka 2013. došlo do radne nezgode u kojoj da je tužitelj kao radnik prednika tuženika pod 1/ Brodosplita-brodogradilišta d.o.o. radeći na radnom mjestu brodomontera prilikom prolaza iz jedne prostorije u drugu zapeo za čitav niz razvučenih kablova, a uslijed čega da je zadobio tjelesne povrede. Tužitelj navodi da je tuženik pod 1/ odgovoran tužitelju kao njegov poslodavac dok da tuženik pod 2/ odgovara tužitelju za nastalu štetu kao osiguravatelj tuženika pod 1/ a s kojim da ima zaključenu policu osiguranja od djelatnosti. Ističe se da je navedene prigode tužitelj zadobio tjelesne povrede te da mu je povrijeđeno pravo osobnosti pa da je očito da težina ozljede i sve okolnosti slučaja opravdavaju isplatu pravične novčane naknade u sveukupnom iznosu od 35.000,00 kn, te tuđe pomoći i njege te troškova liječenja u iznosu od 1.000,00 kn. Navodi se da je tužitelj zbog povreda koje je zadobio u predmetnoj ozljedi na radu bio na bolovanju šest mjeseci, a za koji period da je primao naknadu plaće koja da je bila manja od one koju bi primao za 3.000,00 kn odnosno za ukupno 18.000,00 kn. Ističe se da je tužitelj kod tuženika pod 2/ osiguran policama osiguranja za slučaj od 10.000 Kuna trajnog invaliditeta do iznosa od 100.000,00 kn, te da se po ovom osnovu traži isplata iznosa. Zaključno tužitelj navodi da predlaže da sud donese presudu kojom će tuženike obvezati na isplatu iznosa od ukupnog 55.000,00 kn i to s osnova neimovinske štete, izgubljene zarade, troškova liječenja i tuđe njege i pomoći zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 01. ožujka 2013. pa do isplate te predlaže da sud donese odluku da se naloži tuženiku pod 2/ po policama nezgode da isplati tužitelju iznos od 10.000,00 kn sa pripadajućom kamatom počevši od 01. ožujka 2014. do isplate. Tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev podneskom od 16.09.2021.godine tako da ne ime neimovinske štete potražuje iznos od ukupno 20.000,00 Kuna, a na ime tuđe pomoći i njege iznos od 980,00 Kuna (list 177-178 spisa).

2. Iz odgovora na tužbu tuženika pod 2/ (list 18 spisa) proizlazi da je isti priznao pasivnu legitimaciju u ovome sporu temeljem police osiguranja osoba od posljedica nesretnog slučaja broj 026291113567 zaključenom sa prvotuženikom za sporno razdoblje te da se usporava pasivna legitimacija po polici osiguranja o odgovornosti iz djelatnosti jer da ta polica nije zaključena za 2013. godinu. Istaknuto je da se osporava osnov i visina tužbenog traženja u cijelosti te osigurateljna obaveza drugotuženika, vezano za isplatu naknade tužitelju iz osiguranja za slučaj invaliditeta temeljem zaključene police osiguranja sukladno odredbi točke 155 i 156

klasik tablica invaliditeta a koje da su sastavnica predmetnog ugovora o osiguranju te sukladno odredbi čl. 11b) i 11c) Općih odredbi te se navodi da nije ugovoreno osigurateljno pokriće te da se ne ocjenjuju invaliditet kao posljedica nesretnog slučaja za natučenje koštano mišićnih struktura i sindroma prenaprezanja. Navodi se da sukladno točki 163. Tablica nije ugovoreno osigurateljno pokriće za oštećenje meniska. Predlaže se odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tuženik pod 1/ u odgovoru na tužbu (list 19 spisa) navodi da se protivu osnovu i visini tužbenog zahtjeva te da nije protivan da se izvedu dokazi na okolnost nastanka radne nezgode kao i vještačenjem po vještacima medicinske struke na okolnost težine ozljede koji je tužitelj zadobio u predmetnoj radnoj nezgodi.

4. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom podataka o radnicima tuženika pdo 1/ njihovim radnim mjestima i dijagnozama (list 4 spisa); zahtjeva tužitelja za naknadu štete od 18. studenoga 2013 (list 5 spisa); obavijesti o otklonu štete od 23. prosinca 2013. (list 7 spisa); očitovanja Croatia osiguranja od 10. 12. 2013 (list 8 spisa); medicinske dokumentacije (list 9-16 spisa); obračunskih lista plaća tužitelja (list 49-59 spisa); police osiguranja osoba od posljedica nesretnog slučaja (list 62-63 spisa); općih uvjeta za osiguranje osoba od posljedica nesretnog slučaja (list 64-66 spisa); dopunskih uvjeta za kombinirano kolektivno osiguranje radnika od posljedica nesretnog slučaja (nezgode)(list 67spisa); klasik tablice za određivanje postotka trajnog invaliditeta kao posljedice nesretnog slučaja (list 68 spisa); zdravstvenog kartona tužitelja; nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Dalibora Krklec (list 103-107 spisa); dopune nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za knjigovodstveno-financijske poslove Dalibora Krklec (list 113-117 spisa). Također je izveden i dokaz saslušanjem svjedoka Ivice Božić (list 29 spisa), tužitelja (list 72 spisa); te svjedoka Ivice Bilokapić (list 78-79 spisa). Izveden je i dokaz medicinskim vještačenjem po vještakinji dr. Danči Tripalo spec. ortopedu (list 83-84 spisa); te dokaz po vještakinji dr. Sanji Batina spec. psihijatru (list 91 spisa); dopune nalaza i mišljenja vještaka Dalibora Krklec (list 113-117 spisa). Izveden je i dokaz dopunskim saslušanjem svjedoka Ivice Bilokapić na ročištu od 04.05.2021.godine (list 155-158 spisa), te svjedoka Vedrana Jerkić na ročištu od 01.ožujka 2022.godine dok se odustalo od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Edvarda Bralić kao suvišnog.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja djelomično je osnovan.

6. Prvenstveno je potrebno istaći da su u predmetnoj pravnoj stvari prvotno tuženici bili tuženik pod 1/ Brodograđevna industrija Split, Split, Put Supavla 21, te tuženik pod 2/ Croatia osiguranje d.d. Filijala Split, Trg hrvatske bratske zajednice 8, te da je punomoćnik tužitelja na ročištu od 16.svibnja 2018.godine povukao tužbeni zahtjev u odnosu na tuženika pod 2/ Croatia osiguranje d.d. Filijala Split, te obzirom da se tuženika pod 2/ nije protivila povlačenju tužbe na navedenom ročištu te su punomoćnici stranaka istakli da ne traže pisani otpravak rješenja o povlačenju tužbe utvrđeno je sukladno odredbi članka 193. stavka 2. ZPP-a da je tužba u ovoj pravnoj stvari u odnosu na tuženika pod 2/ Croatia osiguranje d.d. Filijala Split u cijelosti povučena. U daljnjem tijeku postupka jedini tuženik je Brodograđevna industrija Split, Split, Put Supavla 21.

7. U ovoj pravnoj stvari već je jednom proveden prvostupanjski postupak i donesena je prvostupanjska presuda od 14.ožujka 2019.godine, a koja je ukinuta rješenjem Županijskog suda u Osijeku broj GŽ R-232/2019-2 od 23.10.2020.godine.

Iz obrazloženja ukidnog rješenja je razvidno da drugostupanjski sud smatra da ovaj sud nije u dovoljnoj mjeri utvrdio činjenično stanje jer da iskaz svjedoka Ivica Božića nije sukladan njegovom iskazu sa ročišta za glavnu raspravu od 07.prosinca 2015.godine, te da se podjednako odnosi i na iskaz svjedoka Ivica Bilokapića. U ponovljenom postupku potrebno je bilo utvrditi može li se proces rada nesmetano odvijati bez suvišnog materijala na tlu i koja bio to bila odgovarajuća radna površina i radni prostor ili odgovarajući prolaz tijekom odvijanja radnog procesa, te da li je u obavljanju radnih zadataka i ranije bilo uobičajeno da se na tlu radionice nalaze kablovi i materijali ili je takva situacija bila samo spornog dana. Ističe se i da ovaj sud nije pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, a u pogledu prijave o ozljedi na radu.

8. Što se tiče prijave ozljede na radu ako je HZZO donio rješenje vezano za prijavu ozljede na radu na temelju odredaba Zakona o obveznom osiguranju ("NN" 150/08, 94/09, 153/09, 71/10 i 139/10) i Pravilnika o pravima, uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja ("NN" 1/11, 153/11, 51/12, 69/12, 126/12, 147/12 i 38/13) u slučaju ozljede na radu i profesionalne bolesti sud je vezan upravnim aktom kojeg je donijelo nadležno upravno tijelo i nije ovlašten ispitivati pravilnost toga akta ni ponovno utvrđivati razloge na temelju kojih tužitelju nije priznata ili mu je priznata ozljeda na radu. Iz pregledanog rješenja HZZO-a, Područnog ureda u Splitu od 09.09.2013.godine nedvojbeno proizlazi da HZZO tužitelju kao osiguraniku nije priznao kao ozljedu na radu pod dijagnozom i šifrom MKB –u S83 i to dijagonozu dislokacije, iščašenja i nategnuća koljenskih zglobova i ligamenata i prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja s osnova ove dijagnoze i to iz razloga što da je liječničko povjerenstvo HZZO-a utvrdilo da je kod tužitelja od ranije postojalo oštećenje koljena pa da su to predisponirajući faktori za nastanak ozljede. Ovaj sud je vezan navedenim rješenjem koje je donijelo navedeno upravno tijelo. Međutim, navedena utvrđenja navedenog upravnog tijela nisu ni od kakvog utjecaja na utvrđivanje pripada li tužitelja naknada štete s osnove ozljede na radu u predmetnoj pravnoj stvari budući iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. ortopeda Danči Tripalo (list 83-84 spisa) jasno proizlazi da ista i ne spominje kao posljedicu predmetne ozljede na radu šifru ozljede MKB –u S83 i to dijagonozu dislokacije, iščašenja i nategnuća koljenskih zglobova i ligamenata već ista navodi kao dijagnozu zbog predmetne ozljede na radu medijalnu nestabilnost desnog koljena, te činjenicu da je tužitelju nakon napravljene magnetne rezonance desnog koljena utvrđeno kao ozljeda puknuće stražnjeg roga medijalnog meniskusa i puknuće prednjeg roga latelarnog meniskusa. Iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Danči Tripalo danog za potrebe ovog postupka također proizlazi da je ista utvrdila da je u osnovnom zdravstvenom kartonu navedeno da je tužitelj prije štetnog događaja imao ozljedu lijevog koljena i operaciju lijevog koljena zbog ozljede meniskusa dok vještakinja nije ovakvu ozljedu od prije štetnog događaja pronašla u zdravstvenom kartonu tužitelja u odnosu na desno koljeno, a da je tužitelj imao ozljedu desnog koljena te da je zato mišljenja da ozljeda desnog koljena proizlazi iz predmetnog štetnog događaja od 01.ožujka 2013.godine, a koja ozljeda meniskusa desnog koljena da je prouzročila kod tužitelja jedan dio umanjenja životnih aktivnosti. Iz sadržaja rješenja HZZO-a, Područne službe u Splitu od 09.09.2013.godine proizlazi da je upravo tuženik kao poslodavac prijavio HZZO-u ozljedu na radu tužitelja od 01.03.2013.godine, a koja je kod HZZO-a zaprimljena 20.03.2013.godine. Tuženik je uz navedenu prijavu priložio medicinsku dokumentaciju i izjavu osiguranika tužitelja iz koje je izjave bilo razvidno da je tužitelj ozlijedio desno koljeno. Iz svega navedenog, a uzimajući u obzir nalaz i mišljenje vještakinje dr. Danči Tripalo u ovom postupku iz kojeg proizlazi da je ista uvidom u zdravstveni karton tužitelja utvrdila da je tužitelj prije štetnog događaja imao

ozljedu i operaciju lijevog koljena, a ne ozljedu desnog koljena za koje je ista utvrdila da je u neposrednoj vezi sa predmetnim štetnim događajem, tada jasno proizlazi zaključak da se spomenuto pravomoćno rješenje HZZO-a, Područnog ureda u Splitu od 09.09.2013.godine isključivo odnosi na nepriznavanje dijagnoze dislokacije, iščašenja i nategnuća koljenskih zglobova i ligamenata na lijevom koljenu tužitelja, a koja ozljeda navedenim rješenjem tužitelju nije priznata upravo iz razloga što ista nije bila u neposrednoj vezi sa predmetnim štetnim događajem od 01.03.2013.godine jer je postojala od ranije. Vještakinja dr. Tripalo je razjasnila navedeno u svom nalazu i mišljenju te je u tom smislu jasno da se prijava ozljede na radu tužitelja odnosila na desno koljeno tužitelja, a ne na lijevo koljeno tužitelja, a nadležno upravno tijelo navedenim rješenjem nije priznalo tužitelju kao ozljedu na radu spomenutu ozljedu na lijevom koljenu koja je nastala prije štetnog događaja. Vezano za predmetnu analizu prijave ozljede na radu potrebno je istaći da poslodavac tuženika u konkretnom slučaju nije državno tijelo ili pravna osoba koja prijavu o ozljedi na radu izdaje u obavljanju javnog ovlaštenja koje mu je povjereno zakonom ili propisom utemeljenim na zakonu pa stoga isti niti nije u mogućnosti izdati javnu ispravu. U tom smislu predmetna ozljeda na radu predstavlja privatnu ispravu koja ne dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje pa je u tom smislu istu i trebalo u ovom postupku ocijeniti u sklopu svih provedenih dokaza, a slijedom čega je od strane ovog suda i dana navedena analiza. Tužitelj je u tom smislu u ovom postupku, a putem medicinskog vještačenja, posebice onog što je istakla dr. Danči Tripalo, spec. ortoped dokazao da je ozljeda njegovog desnog koljena u neposrednoj vezi sa predmetnim štetnim događajem, ozljedom na radu od 01.03.2013.godine.

8. Među strankama u ovom postupku nije sporna činjenica da je tuženik poslodavac tužitelja, te da je tužitelj doživio radnu nezgodu dana 01.ožujka 2013.godine. Sporna je činjenica da li je tuženik odgovoran tužitelju za nastalu štetu te da li postoje razlozi iz odredbe članka 1067. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" 35/05, 125/11 i 78/15), a koji tuženika oslobađaju od odgovornosti za štetu tužitelju ili je osnovan zahtjev tužitelja na naknadu neimovinske i imovinske štete u ukupnom iznosu od 20.980,00 Kuna. Također je sporno pripada li tužitelja na ime izgubljene zarade razlika između plaće koju je ostvario u tri mjeseca prije spornog razdoblja i naknade koju je ostvario po osnovi bolovanja u razdoblju od 01.03.2013.godine do 31.08.2013.godine i u kojem iznosu.

9. U odnosu na pitanje naknade neimovinske i imovinske štete zbog ozljede na radu u predmetnoj pravnoj stvari u primjeni je odredba članka 103. stavka 1. Zakona o radu ("NN" 149/09- dalje ZR-a) koja glasi da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi sa radom da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obaveznog prava. Temeljem odredbe stavka 2. istog članka pravo na naknadu štete iz stavka 1. ovog članka odnose se i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa.

10. Temeljem odredbe članka 9. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu ("NN" 59/96), a koja je u predmetnom slučaju u primjeni pri obavljanju poslova prvenstveno se uklanja ili smanjuje opasnost na sredstvima rada, te sukladno stavku 3. istog članka sredstvima rada se smatraju između ostalog i objekti namijenjeni za rad sa pripadajućim prostorijama i njihovim instalacijama i uređajima. Također temeljem odredbe članka 44. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu poslodavac je dužan proces rada tako planirati, pripremiti, te provoditi da se osigura što djelotvornija zaštita zaposlenika, te da se osigura djelotvorna zaštita okoliša. S tim u vezi poslodavac je

dužan razraditi tehnologiju rada sa elementima sigurnosti te uzimajući u obzir organizacione, tehničke i osobne čimbenike i izraditi upute na hrvatskom jeziku. Nadalje, temeljem odredbe članka 44. stavka 3. istog Zakona prilikom utvrđivanja radnih postupaka treba voditi računa o stanju tehnike, medicine rada, ergonomije i drugih znanstvenih i stručnih spoznaja kako bi se osigurali uvjeti rada bez opasnosti za sigurnosti i zdravlje zaposlenika.

11. Iz iskaza saslušanog tužitelja (list 72 spisa) proizlazi da je bio radnik kod tuženika u trenutku kad se istome dogodila ozljeda na radu te da je radio na radnom mjestu brodomontera. Također iz iskaza tužitelja proizlazi da je na dan nezgode prenosio komade lima dizalicom, te da zbog toga što je navedene prigode bilo mnogo kabela na podu i u zraku da mu se unatoč dužnoj pažnji koju je uložio navedene prigode dogodilo da je zapeo na kabel, pao i ozlijedio desno koljeno. Nadalje, iz iskaza tužitelja proizlazi da je navedene prigode imao na sebi zaštitnu kacigu, zaštitno odjelo i cipele, a da su očevici navedenog događaja bili Božić Ivan poslovođa i Ivan Bilokapić. Prema iskazu tužitelja na mjestu nezgode je bilo mnogo kabela, a što da je bio uzrok njegovog zapinjanja i pada na radnom mjestu. Tužitelj je prema svom iskazu prijavio tuženiku kao poslodavcu ozljedu na radu, ali mu tuženik ovu ozljedu na radu nije priznao. Svjedok Ivica Božić je potvrdio u svome iskazu tužiteljeve tvrdnje da je tužitelj na dan predmetnog štetnog događaja koji je predmet ovog postupka 01.03.2013. godine radio kao monter u radionici kod tuženika te da je koristio svu potrebnu zaštitnu opremu (odjeću i obuću) koju da mu je osigurao poslodavac te je isti istakao da navedeno pouzdano zna budući je u vrijeme kad se tužitelju dogodila predmetna nezgoda bio poslovođa kod tuženika. Nadalje, proizlazi da svjedok Božić nije bio neposredni očevidac samog događaja, ali da je o samom događaju o ozljeđivanju tužitelja prilikom pada čuo od drugih radnika koji su mu ispričali sam događaj. Također, svjedok Božić potvrđuje činjenicu da je tužitelj radio u radionici kod tuženika koja je bila smještena u velikoj hali te da se na podu te radionice uobičajeno nalazio velik broj I profila, materijala za sekcije, veliki broj kablova, boca, plina, aparata za rezanje pa da je čuo od drugih radnika da je tužitelj vjerovatno navedene prigode pao preko željeznog povišenog okvira visokog cca 35 cm od poda, a koji da je tu bio napravljen kako bi se radilo na određenoj sekciji broda. Naposljetku iz iskaza saslušanog svjedoka Ivice Bilokapić (list 78 spisa) proizlazi da je tužitelj uistinu kritične prigode kad se dogodila nezgoda 01. ožujka 2013. godine radio kao i on na poslovima brodomontera kod tuženika, te da je radio na poslovima sklapanja elemenata sekcije. Ovaj svjedok ističe da je vidio sam štetni događaj te da je vidio kako su radnici navedene prigode potezali kablove na mjestu gdje su se on i tužitelj kretali vršeći navedene poslove sklapanja elemenata sekcije pa da je moguće da je iz tih razloga tužitelj zapeo i ozlijedio koljeno prilikom posrtanja ili pada. Svjedok Bilokapić je potvrdio činjenicu da je tužitelj navedene prigode obavljajući navedene poslove brodomontera kod tuženika i to poslove sklapanja elemenata sekcije te poslove obavljao s dužnom pažnjom. Iz iskaza svjedoka Bilokapić također proizlazi kao nesporno utvrđena činjenica da je tužitelj obavljao kritične prigode navedene poslove u brodskoj sekciji u kojoj se brodska površina sastoji od brodskih elemenata te nije ravna, te da na malom prostoru postoji mnoštvo kablova te da na tom malom prostoru radnici povlače kablove u raznim smjerovima, te da nije moguće obavljati navedeni posao brodomontera, a da se ne prelazi preko navedenih kablova. Ovaj svjedok je također potvrdio da je tužitelj na sebi imao navedene prigode zaštitnu opremu.

12. U ponovljenom postupku ovaj sud je nadopunio činjenično stanje izvođenjem dokaza dopunskim saslušanjem svjedoka Ivica Bilokapić i Vedrana Jerkić. U tom smislu iz dopunskog iskaza svjedoka Ivica Bilokapić proizlazi da je tužitelj ozlijedio koljeno prilikom izvršavanja radova sklapanja sekcije tako što je zapeo o kabel koji se nalazio na podu radne prostorije. Iz dopunskog iskaza ovog svjedoka jasno proizlazi da se na navedenom radnom mjestu nije vodilo računa o tome da radni postupci budu tako pripremljeni i organizirani da se provode na način da se njima ne utječe štetno na sigurnost i zdravlje zaposlenika. Naime svjedok Bilokapić je posebno istakao da je na tom radnom mjestu gdje je radio tužitelj i ranije bio problem sigurnost jer da se nije vodilo računa o samom radnom mjestu već više samo o tome da se obavi posao. Isti je istakao da se na podnoj površini na radnom mjestu tužitelja gdje su on i tužitelj obavljali posao sklapanja sekcijских elemenata nalazilo svega i svačega i to ne samo rastavljenih i sastavljenih sekcijских materijala već i guma, kablova, limova, mašina od varenja, a da se kablovi koji njemu i tužitelju služe za rad nisu imali gdje odlagati nego na podnoj površini jer da nije postojalo drugo prikladno mjesto za odlaganje kablova, a da je traženo od poslodavca da se naprave stalaže ili mjesta gdje se mogu objesiti kablovi kad se ne koriste, ali da tome nije bilo udovoljeno, te da je u konkretnom slučaju vjerovatno netko od radnika povukao kabel koji se nalazio na podu i da je tužitelj radi toga zapeo o kabel i ozlijedio se. Iz iskaza svjedoka Bilokapić jasno proizlazi da je poslodavac mogao rad organizirati na drugi način i postaviti nosače za kablove u velikoj hali. Premda je svjedok Božić iskazao da je tužitelj radio u radionici kod tuženika koja je bila smještena u velikoj hali te da se na podu te radionice uobičajeno nalazio velik broj profila, materijala za sekcije, veliki broj kablova, boca, plina, aparata za rezanje ovaj sud je i nadalje mišljenja da je ovakva organizacija rada od strane poslodavca protivna citiranim odredbama članka 44. stavka 1., 2. i 3. spomenutog Zakona o zaštiti na radu budući je poslodavac zasigurno mogao drukčije razraditi tehnologiju samog rada na način da se materijali koji služe za sklapanje brodske sekcije i kablovi kojima se radnici koriste pri radu ne nalaze čitavo vrijeme nepotrebno na podnoj površini i da se na takav način štetno utječe na sigurnost i zdravlje zaposlenika, a zbog čega je tužitelj i zapeo o navedeni kabel i ozlijedio desno koljeno. Neuredna podna površina ne predstavlja sigurno radno mjesto za rad radnika, a s čime je poslodavac zasigurno trebao biti upoznat. Poslodavac je mogao izraditi stalažu ili osigurati u hali mjesto gdje će se odlagati kablovi u trenutku kad se radnici njima ne koriste, te za neadekvatnu organizaciju i pripremu radnih postupaka ne može odgovornost snositi tužitelj kao radnik. Radi svega navedenog ovaj sud ne može prihvatiti kao logičan i vjerodostojan navod iskaza svjedoka Vedrana Jerkić, a koji je u vrijeme predmetnog štetnog događaja bio stručnjak zaštite na radu u kojem svjedok ističe da tužitelj nije navedene prigode postupao s dužnom pažnjom te da je uobičajeno da dok radnik radi na poslu sklapanja brodske sekcije svakojaki materijal bude odložen na podnoj površini i da nije moguće osigurati čist prostor bez suvišnog materijala na mjestu rada radnika i da se rad tužitelja mogao na navedenom mjestu obavljati samo na takav način. Naime, iz iskaza svjedoka Božić jasno proizlazi da je tužitelj radio u radionici kod tuženika koja je bila smještena u velikoj hali pa već iz te činjenice jasno proizlazi da je bilo i više nego dovoljno prostora da se radni proces osigura na način da se postave u tom prostoru određene stalaže ili osiguraju mjesta gdje se može odlagati suvišni materijal i kablovi koji se ne koriste trenutno u radnom procesu. Na navedeno je ukazao i svjedok Bilokapić koji je istakao da se na navedenom radnom mjestu nije vodilo računa o sigurnosti radnika nego više o činjenici da se odradi zadani posao, a čime je poslodavac zasigurno postupio protivno odredbama zaštite

na radu i ugrozio sigurnost i zdravlje tužitelja koji je u navedenoj situaciji zbog neuredne radne površine zapeo o kabel i ozlijedio desno koljeno.

13. Iz iskaza saslušanog tužitelja i navedenih svjedoka Božić i Bilokapić, a uvažavajući da iskazi saslušanih svjedoka u ovom postupku nisu ni u čemu protivni iskazu tužitelja nedvojbeno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tuženik dana 01.ožujka 2013.godine doživio ozljedu na radu prilikom obavljanja poslova brodomontera i to poslova sklapanja elemenata brodske sekcije, a što je osobito povrdio Ivica Božić u svome iskazu budući je isti s navedenim upoznat jer je na dan nezgode bio poslovođa tužitelja. Svjedoci Božić i Bilokapić, a koji su po svojim radnim funkcijama kod tuženika bili i morali biti upoznati s onim što tužitelj radi izričito potvrdili činjenicu da je tužitelju dana 01.ožujka 2013.godine nastala ozljeda na radu dok je radio u radionici kod tuženika na poslovima brodomontera pa su svi prigovori tuženika u pravcu neosnovanosti pravnog osnova predmetne tužbe neosnovani budući iz navedenih dokaza jasno proizlazi da je tužitelj dana 01.ožujka 2013.godine doživio ozljedu na radu i u vezi sa radom. Također iz iskaza saslušanih svjedoka Božić i Bilokapić nedvojbeno proizlazi da tuženik kao poslodavac tužitelju dana 01.ožujka 2013.godine nije na odgovarajući način osigurao tužitelju mjesto rada i sredstvo rada, a ovo posebice proizlazi iz iskaza svjedoka Bilokapić koji je istakao da je traženo od poslodavca da osigura mjesto gdje će se odlagati nepotrebni materijal i kablovi, ali da tome nije udovoljeno te koji je istakao da nije zadovoljena sigurnost rada na navedenom radnom mjestu. Naime, temeljem odredbe članka 6. citiranog Zakona o zaštiti na radu u smislu tog Zakona pojmovima mjesto rada i radni okoliš obuhvaćaju se sva mjesta i prostori pod neposrednim ili posrednim nadzorom poslodavca na kojima se poslodavci moraju nalaziti ili do kojih moraju dolaziti u tijeku rada. Dakle, mjesto rada tužitelja je na dan 01.ožujka 2013.godine prema iskazima saslušanih svjedoka u ovom postupku bila radionica smještena u velikoj hali u kojoj je tužitelj po nalogu poslodavca obavljao posao brodomontera i to posao sklapanja elemenata brodske sekcije pa je ovo mjesto sukladno članku 6.citiranog Zakona o zaštiti na radu mjesto rada koje se nalazi pod nesporednim nadzorom poslodavca te kojeg je tuženik kao poslodavac u smislu te odredbe trebao obilaziti u tijeku radnog procesa. Također sukladno odredbi članka 9. stavka 1. citiranog Zakona o zaštiti na radu osnovna pravila zaštite na radu sadržavaju zahtjeve kojima mora udovoljavati sredstvo rada kad je u upotrebi i to naročito u predmetnom slučaju u smislu osiguranja potrebne radne površine i radnog prostora, te potrebnih puteva za prolaz te osiguranja čistoće radnog prostora i odgovarajućeg radnog okoliša. Sve navedene uvjete kako u pogledu mjesta rada i sredstva rada i to navedenog prostora u kojem je tužitelj nedvojbeno obavljao na dan štetnog događaja 01.03.2013.godine posao brodomontera tuženik kao poslodavac tužitelju nije osigurao. Ovo naročito proizlazi iz činjenice što poslodavac tužitelju navedene prigode nije osigurao u radionici gdje je isti radio dovoljno prolaza za kretanje za vrijeme odvijanja radnog procesa. Ovo jasno proizlazi iz iskaza svjedoka Bilokapić budući je isti obavljao iste poslove kao i tužitelj te je upoznat s činjenicom da je tužitelj obavljao kritične prigode navedene poslove u brodskoj sekciji u kojoj se brodska površina sastoji od brodskih elemenata te koja površina nije ravna, te da na malom prostoru postoji mnoštvo kablova te da na tom malom prostoru radnici povlače kablove u raznim smjerovima, a što da se kritične prigode i dogodilo, te da nije moguće obavljati navedeni posao brodomontera, a da se ne prelazi preko navedenih kablova. Podjednako je potvrdio i svjedok Božić koji je istakao da je tužitelj radio u radionici kod tuženika koja je bila smještena u velikoj

hali te da se na podu te radionice uobičajeno nalazio velik broj I profila, materijala za sekcije, veliki broj kablova, boca, plina, aparata za rezanje pa da je čuo od drugih radnika da je tužitelj vjerovatno navedene prigode pao preko željeznog povišenog okvira visokog cca 35 cm od poda, a koji da je tu bio napravljen kako bi se radilo na određenoj sekciji broda. U navedenom smislu iz iskaza saslušanih svjedoka i tužitelja jasno proizlazi da je zbog neodgovarajućeg osiguranja radnog mjesta tužitelja i sredstva rada od strane poslodavca tužitelj zbog mnoštva navedenih predmeta na tlu radne prostorije gdje je radio poslove brodomontera kao i zbog mnoštva kablova koje nije mogao izbjeći u radnom prostoru obavljajući radni proces isti zapeo i pao i ozlijedio se. Iz iskaza svjedoka Bilokapić proizlazi da je tužitelj navedene prigode obavljajući navedene poslove brodomontera kod tuženika i to poslove sklapanja elemenata sekcije obavljao s dužnom pažnjom. Svjedok Vedran Jerkić neosnovano ističe da tuženik nije mogao organizirati radni proces na drukčiji način jer je poslodavac sukladno citiranim odredbama članka 41. stavka 1., 2. i 3. Zakona o zaštiti na radu morao organizirati radni proces na način da osigura što djelotvorniju zaštitu zaposlenika, a što isti nije uradio budući u velikome radnome prostoru nije osigurao stalke za smještaj kablova koji se trenutno ne koriste u radnom prostoru i mjesto za odlaganje nepotrebnog materijala već je sav materijal i potrebni i nepotrebni bio razbačen na podu radne prostorije, a radnici su tijekom radnog procesa vukli kablove u raznim smjerovima što je razvidno iz iskaza saslušanih svjedoka, a zbog čega je tužitelj zapeo o kabel prilikom radnog procesa i teško ozlijedio desno koljeno.

14. U navedenom smislu iz svih pregledanih i provedenih dokaza u ovoj pravnoj stvari proizlazi da je tužitelj dana 01. ožujka 2013. godine obavljao posao brodomontera po nalogu tuženika kao poslodavca i na uobičajeni način te sa dužnom pažnjom, dok je tuženik postupio navedene prigode protivno odredbi članka 6. te odredbi članka 9. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu, te odredbama članka 44. stavka 1., 2. i 3. istog Zakona jer nije vodio računa o mjestu rada tužitelja niti je nad mjestom rada tužitelja provodio odgovarajući nadzor te se nije pobrinuo da osigura tužitelju mjesto rada bez suvišnog materijala na tlu, te odgovarajuće stalke za odlaganje kablova tijekom radnog procesa dok se s njima ne radi, te samim time nije istome osigurao odgovarajuću radnu površinu i radni prostor niti odgovarajući prolaz tijekom odvijanja radnog prostora, te isti nije na prikladan način organizirao radni proces, a zbog čega je tužitelj zapeo o kablove na tlu radionice i pao, te doživio ozljedu na radu.

15. Tuženik ovom sudu nije pružio niti jedan dokaz iz kojeg bi se mogao izvesti zaključak da je šteta nastala isključivo radnjom tužitelja ili treće osobe, a koju da tuženi nije mogao predvidjeti, izbjeći ili otkloniti te samim time nije dokazao postojanje zakonskih uvjeta iz odredbe članka 1067. stavka 2. ZOO-a a temeljem kojih bi se isti mogao osloboditi od odgovornosti za štetu. U navedenom smislu ovaj sud je mišljenja da je tuženik mogao tužitelju kao radniku na vrijeme osigurati mjesto i sredstvo rada na način da ukloni sav suvišni materijal sa poda radionice, te je mogao osigurati način rada tako da pronađe mjesto u radnom prostoru gdje će se odlagati svi nepotrebni materijali i kablovi tijekom trajanja radnog procesa. Obzirom da tuženik navedeno nije uradio isti je tužitelju dužan naknaditi svu nastalu štetu sukladno odredbi članka 103. stavka 1. Zakona o radu.

16. Temeljem odredbe članka 1100. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("NN" 35/05, 41/08, 125/11, 78/15- u daljnjem tekstu ZOO-a) propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, a temeljem stavka 2. istog članka je propisano da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

17. U svrhu utvrđivanja visine predmetnog potraživanja provedeno je vještačenje po vještacima dr. Danči Tripalo spec. ortopedu (list 83-84 spisa); te po vještakinji dr. Sanji Batina spec. psihijatru (list 91 spisa). Nalaze i mišljenja navedenih vještakinja ovaj sud smatra u cijelosti stručnim, logičnim i vjerodostojnim budući se zasnivaju na medicinskoj dokumentaciji tužitelja i njegovom zdravstvenom kartonu kao i nalogu ovog suda, a stranke na iste nisu imale posebnih primjedbi.

18. Iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Danči Tripalo proizlazi da je tužitelj doživio ozljedu prilikom rada 01. ožujka 2013. godine i javio se na Hitni kirurški prijem te mu je napravljen je RTG koji da je bio uredan, te da je klinički bila izražena medijalna nestabilnost desnog koljena, a da izljeva nije imao, te da su mu kretnje u koljenu bile uredne te da je zbog toga dobio tutor-longetu. Nakon toga ista navodi da je tužitelj redovito dolazio na kontrole te da je upućen i na fizikalnu terapiju. Ističe se da su priloženi nalazi fizijatra iz travnja, svibnja i lipnja, a koji da opisuju natečeno koljeno, te da je fleksija ograničena i mišić kvadriceps hipotrofičan. Vještakinja navodi da je tužitelj uredno obavljao fizikalnu terapiju, a što vidim iz kartona, i to kroz peti i šesti mjesec 2013. godine. Ističe se da je u osmom mjesecu napravljena magnetska rezonanca desnog koljena koja da je pokazala puknuće stražnjeg roga medijalnog meniskusa i puknuće prednjeg roga lateralnog meniskusa. Navodi se da je ligamentarni aparat bio očuvan. Također se navodi da je u osnovnom zdravstvenom kartonu navedeno da je tužitelj prije štetnog događaja imao ozljedu lijevog koljena i operaciju lijevog koljena zbog ozljede meniskusa, a da ozljedu desnog koljena vještakinja nije pronašla a da je tužitelj imao pa da je zbog toga mišljenja da je ozljeda iz štetnog događaja, a koja je pokazala da je došlo do ozljede meniskusa, ostavila jedan dio umanjenja životnih aktivnosti. Međutim, ista ističe da po tablicama koje su priložene spisu, i to Croatia osiguranja, nije pronašla točku po kojoj bi se mogao odrediti invaliditet jer da je u posebnim odredbama opisano da se trajni invaliditet ne ocjenjuje za oštećenje meniska. U odnosu na umanjenje životnih aktivnosti zbog navedenog oštećenja, vještakinja navodi da bi mogla reći da umanjenje životnih aktivnosti iznosi 3% zbog puknuća meniskusa, a što se tiče bolova, jakog intenziteta da su isti bili tjedan dana, srednjeg intenziteta jedan tjedan i slabog intenziteta jedan mjesec, te da naruženosti nema, a tuđa njega i pomoć da je bila potrebna kod obavljanja osobne higijene za vrijeme nošenja ortoze za koljeno i da je trajala četiri tjedna po 1 h dnevno. U odnosu na činjenicu da li je s obzirom na specifičnost dijagnoze nakon provedene terapije kod tužitelja zaostala umanjena pokretljivost desnog koljena, vještakinja je istakla da jest, ali u vrlo blagom stupnju, što da je uzela u obzir kod procjene davanja umanjenja životnih aktivnosti. Zaključno iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Danči Tripalo proizlazi da će se umanjenje životnih aktivnosti kod tužitelja očitovati kod svih težih tjelesnih radova, pogotovo radova u čučaćem položaju i kod nekih prisilnih položaja držanja tijela, odnosno

koljena, te kod skokova, doskoka, trčanja i hodanja po neravnom terenu. U odnosu na činjenicu liječi li se ozljeda meniskusa operativno vještakinja je istakla da može i ne mora jer da netko može cijeli život živjeti s tom ozljedom bez operacije. U odnosu na koje sve načine može nastati ozljeda meniskusa vještakinja je istakla da može nastati prilikom pada ili prilikom rotacije, a u odnosu na to može li nastati uslijed degenerativnih promjena ista je navela da može, a da u zdravstvenoj dokumentaciji nema zabilježenih degenerativnih promjena na meniskusu, ali da je moglo nastati zbog životne dobi tužitelja.

19. Iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Sanje Batine, spec. psihijatra (list 91 spisa) proizlazi da je uvidom u medicinsku dokumentaciju u sudskom spisu utvrdila da je tužitelj nastradao dana 01.03.2013.godine na radnom mjestu i da je odvijanjem te nezgode zadobio ozljedu opisanu od strane vještaka ortopeda. Vještakinja nadalje ističe da je pregledala medicinsku dokumentaciju i da ne nalazi da je tužitelj prije predmetnog štetnog događaja imao problema sa naslova njene specijalnosti. Nadalje je ista istakla da je u trenutku ozljeđivanja tužitelj doživio primarni strah jakog inteziteta u trajanju od jedne minute, a na kojeg da se nastavio strah jakog inteziteta u trajanju od dva do tri dana, te strah srednjeg inteziteta u trajanju od tjedan dana i strah blažeg inteziteta s iste osnove u različitim vremenskim intervalima u trajanju od tri do četiri tjedna. Istaknuto je da trajnih posljedica straha nema. Zaključno je istaknuto da su raniji navedeni psihički simptomi izazvali kod tužitelja povredu duševnog integriteta lakog stupnja i privremenog karaktera.

20. Imajući u vidu sve okolnosti predmetnog slučaja ovaj sud smatra navedene nalaze i mišljenja vještaka vjerodostojnim, stručnim i logičnim budući su zasnovani na relevantnoj medicinskoj dokumentaciji u spisu i zdravstvenom kartonu tužitelja. Imajući u vidu značaj i težinu ukupnih posljedica na tužiteljevo zdravlje te vodeći računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih bolova, te straha, te vodeći računa o svim aspektima tužiteljeve osobnosti i to posebice o njegovoj životnoj dobi kao i stupnju zdravstvenog oštećenja kao i način na koji se navedeno manifestira, te uzimajući u obzir sve što su naveli vještaci dr. Danči Tripalo i dr. Sanja Batina, a posebno uzimajući u obzir umanjeno životne aktivnosti od 3 % o kojem se detaljno izjasnila dr. Danči Tripalo, te dob tužitelja ovaj sud je mišljenja da tužitelja na ime pravične novčane naknade neimovinske štete na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje pripada iznos od 20.000,00 Kuna. Na navedeni priznati iznos naknade neimovinske štete u iznosu od 20.000,00 Kuna tužitelja pripada i zakonska zatezna kamata, te budući tužitelj navedenu zakonsku zateznu kamatu potražuje od dana 12. studenog 2014. godine, a pisani zahtjev za naknadu štete je podnio 18.11.2013. godine istog pripada zakonska zatezna kamata od dana podnošenja tužbe i to od dana 20.11.2014. godine pa do isplate sukladno odredbi članka 1103. ZOO-a koja glasi da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. U navedenom smislu je tužitelja trebalo odbiti u dijelu potraživanja kamate za neimovinsku štetu i to za razdoblje od 12. studenog 2014. godine do 20. studenog 2014. godine. Navedena zakonska zatezna kamata se do 31. srpnja 2015. godine obračunava za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5% poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do isplate se obračunava sukladno odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 78/15) za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. Tužitelja je trebalo odbiti za više zatraženi iznos zakonske zatezne kamate na neimovinsku štetu za razdoblje od 12.studenog 2014.godine pa do podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari 20.11.2014.godine, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

21. Također je u cijelosti osnovano i potraživanje tužitelja na ime tuđe pomoći i njege budući tužitelj ima pravo na pružanje tuđe pomoći i njege nemedicinskog tipa od strane članova njegove obitelji. Iz nalaza i mišljenja vještakinje dr. Danči Tripalo proizlazi da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega kod obavljanja osobne higijene, a za vrijeme nošenja ortoze za koljeno te da je trajala četiri tjedna po jedan sat dnevno. Tužitelja tuđa pomoć i njega pripada temeljem odredbe članka 1095.stavka 1. ZOO-a kojom je propisano da tko drugome nanese ozljedu ili mu naruši zdravlje dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. U sudskoj praksi u istovrsnim predmetima je prihvaćeno gledište da je prema cjeniku usluga Doma za starije i nemoćne osobe Lovret cijena sata tuđe pomoći i njege 35,00 Kuna. U navedenom smislu djelomično je osnovan je zahtjev tužitelja, te obzirom na ono što je dr. Tripalo istakla u pogledu potrebe za tuđom pomoći i njegovom tužitelja pripada na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od ukupno 980,00 Kuna na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude. Na navedeni iznos od 980,00 Kuna tužitelja pripada zakonska zatezna kamata od presuđenja pa do isplate, budući se sukladno odredbi članka 1089. stavka 2. ZOO-a visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke. U navedenom smislu trebalo je odbiti dio tužbenog zahtjeva tužitelja vezano za potraživanje zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu (tuđu pomoć i njegu) za razdoblje od 12.11.2014.godine pa do presuđenja, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude. Navedena zakonska zatezna kamata se obračunava do 31.srpnja 2015.godine za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 % poena, a od 01.08.2015.godine pa do isplate sukladno odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 78/15) za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

22.Radi svega navedenog djelomično je usvojen tužbeni zahtjev tužitelja vezano za zahtjev tužitelja za isplatu neimovinske i imovinske štete te je ocjenom svih dokaza u ovom postupku, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja odlučeno kao u točki I/ i II/ izreke ove presude.

23.Također je radi utvrđenja sporne činjenice pripada li tužitelja izgubljena zarada za razdoblje od 01.01.2013.godine do 31.12.2013 i u kojem iznosu te da li istog pripada naknada u bruto ili neto iznosu provedeno vještačenje po stalnom sudskom vještaku za knjigovodstvene poslove Daliboru Krklec.

24. Iz nalaza i mišljenja vještaka Dalibora Krklec (list 103-107 spisa) proizlazi da je vještak kod izrade vještva uzeo u obzir svu relevantnu dokumentaciju u predmetnom spisu i to podatke o visini plaće tužitelja za razdoblje od 01.12.2012.godine do 31.12.2013.godine kao i podatke o visini plaće usporednih radnika tužitelja Ante Granića i Mije Stojića za razdoblje od 01.01.2013.godine do

31.12.2013.godine. Vještak navodi da je uvidom u obračunske listiće plaće tužitelja vještak utvrdio da je tužitelj bio na bolovanju u razdoblju od 01.ožujka 2013.godine do 31.kolovoza 2013.godine i to na teret HZZO-a. Nadalje vještak ističe da je sukladno prijedlogu punomoćnika tužitelja i nalogu suda utvrdio visinu izgubljene zarade tužitelja odnosno razliku između naknade plaće koju bi tužitelj ostvario i naknade plaće koju je ostvario po osnovi bolovanja u razdoblju od 01.ožujka 2013.godine do 31.kolovoza 2013.godine. Ističe se da bi se utvrdila visina izgubljene zarade da je vještak utvrdio prosječnu bruto i neto plaću usporednih radnika tužitelja i to baš za Antu Graničića i Miju Stojića, te visinu bruto i neto primanja koja je tužitelj ostvario po osnovi bolovanja u spornom razdoblju. Ističe se da nakon utvrđivanja prosjeka plaća usporednih radnika i utvrđivanja primanja koja je tužitelj ostvarivao u spornom razdoblju po osnovi bolovanja da je utvrđena razlika između prosječnih plaća dva usporedna radnika i primanja tužitelja, odnosno da je utvrđena izgubljena zarada tužitelja u bruto i neto iznosu. Istaknuto je da je obračun izgubljene zarade tužitelja u spornom razdoblju prikaza u Tablici broj 1. koja da je prilog vještačenja. Navodi se da su u kolonama 3.4.5. i 6. Tablice 1. prikazana bruto i neto primanja koja su ostvarili usporedni radnici tužitelja dok da je u koloni broj 7. i 8. Tablice 1. Prikazan prosjek bruto i neto plaće usporednih radnika tužitelja, a u koloni 9. i 10. Tablice 1. da je prikazana visina bruto (doprinosi na plaću da obračunava i uplaćuje HZZO) i neto primanja koja da je tužitelj ostvario u spornom razdoblju po osnovi bolovanja, a da su u koloni broj 11. i 12. Tablice 1. prikazana izgubljena zarada tužitelja u spornom razdoblju u bruto i neto iznosima. Zaključno je navedeno da izgubljena zarada tužitelja u razdoblju od 01.03.2013.godine do 31.08.2013.godine iznosi bruto 18.358,21 Kuna ili po mjesecima kako je to prikazano u koloni broj 11. Tablice 1. odnosno neto 14.332,68 Kuna ili po mjesecima kako je prikazano u koloni broj 12 Tablice 1. koja je prilog vještva. Tablica 1. je sastavni dio ovog vještva.

25. Tužitelj nije imao prigovora na nalaz i mišljenje vještaka Dalibora Krklec već je uredio tužbeni zahtjev u skladu sa navedenim nalazom i mišljenjem podneskom od 06.09.2018.godine. Tuženik je prigovorio navedenom nalazu i mišljenju na ročištu od 03.listopada 2018.godine ističući da nema dokaza da je tužitelj doista i trpio izgubljenu zaradu s obzirom da je tijekom bolovanja primao svoju prosječnu plaću koju da je ostvario u mjesecima koji su bolovanju prethodili. U prigovoru je tuženik istakao da vještak nije uzeo u obzir da plaću usporednih radnika čine i dodaci na plaću, stimulacija, prekovremeni rad i druge osobne okolnosti radnika te da su radnici koje je uzeo u obzir usporedni samo po nazivu radnog mjesta.

26. Vještak Dalibor Krklec se očitovao na prigovore tuženika u dopuni nalaza i mišljenja od 24.10.2018.godine (list 113-117 spisa) ističući da je vještaku naloženo da provede vještačenje na okolnost utvrđivanja postoji li izgubljena zarada za utuženo razdoblje, a vezano za razliku naknade plaće koju je tužitelj primao za vrijeme bolovanja i plaće koju bi ostvario da je radio. Nadalje, vještak navodi da kako bi utvrdio visinu plaće koju bi tužitelj ostvario da je radio da je vještak utvrdio prosjek plaće usporednih radnika tužitelja u spornom razdoblju, a čije podatke o plaći i navode da su isti usporedni sa tužiteljem je u spis dostavio tuženik. Nadalje vještak ističe da je i tužitelj mjesecima prije odlaska na bolovanje ostvarivao dodatke na plaću te da bi iste ostvarivao i u redovnom tijeku stvari da je radio u spornom razdoblju isto kao i usporedni radnici tužitelja. Navodi se da je sukladno prijedlogu punomoćnika tuženika i nalogu suda vještak utvrdio postoji li razlika između plaće koju bi tužitelj ostvarivao u prethodna tri mjeseca prije bolovanja i naknade koju je

ostvario po osnovi bolovanja u spornom razdoblju. Ističe se od strane vještaka da je uvidom u obračunske listiće plaće tužitelja vještak utvrdio da je tužitelj bio na bolovanju u razdoblju od 01.03.2013.godine do 31.kolovoza 2013.godine i to na teret HZZO-a, te da obračun prosječne plaće u bruto i neto iznosu koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije bolovanja da je prikazan u Tablici broj 1., te da je iz navedenog obračuna razvidno da je tužitelj u tri mjeseca prije spornog razdoblja ostvario prosječnu plaću u bruto svoti od 9.561,58 Kuna, odnosno u neto svoti od 7.182,98 Kuna. Navodi se da je obračun razlike između plaće koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije spornog razdoblja i naknade koju je ostvario po osnovi bolovanja prikazana u Tablici broj 2. Koja je prilog vještva. Istaknuto je da je u kolonama broj 3. i 4. Tablice 2. prikazan bruto i neto prosjek plaće koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije spornog razdoblja, a u koloni broj 5. i 6. Tablice 2. da je prikazana visina bruto te da doprinose na plaću obračunava i uplaćuje HZZO i neto primanja koja je tužitelj ostvario u spornom razdoblju po osnovi bolovanja, te da je u koloni broj 7. i 8. Tablice prikazana razlika između plaće koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije spornog razdoblja i naknade koju je ostvario po osnovi bolovanja u spornom razdoblju u bruto i neto iznosima. Zaključno je navedeno da je iz navedenog obračuna razvidno da je razlika između plaće koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije spornog razdoblja i naknade koju je ostvario po osnovi bolovanja u razdoblju od 01.03.2013.godine do 31.08.2013.godine da iznosi bruto 26.045,48 Kuna ili po mjesecima kako je to prikazano u koloni broj 7. Tablice 2. odnosno neto 18.038,68 Kuna ili po mjesecima kako je to prikazano u koloni broj 8. Tablice 2. nalaza vještačenja. Zaključno iz dopune nalaza i mišljenja vještaka Krklec proizlazi da je isti uvrđio da je razlika između plaće koju je tužitelj ostvario u tri mjeseca prije spornog razdoblja i naknade koju je ostvario po osnovi bolovanja u razdoblju od 01.03.2013.godine do 31.08.2013.godine iznosi bruto 26.045,48 Kuna ili po mjesecima kako je to prikazano u koloni broj 7. Tablice 2. odnosno neto 18.038,68 Kuna ili po mjesecima kako je to prikazano u koloni broj 8. Tablice 2. nalaza vještačenja.

27. Navedeni nalaz i mišljenje vještaka Dalibora Krklec kao i dopunu nalaza i mišljenja ovaj sud smatra u cijelosti vjerodostojnim, stručnim i logičnim budući je zasnovan na relevantnoj dokumentaciji koja prileže predmetnom spisu te nalogu ovog suda, a ujedno ovaj sud smatra da je vještak u cijelosti razjasnio prigovore stranaka u ovom postupku.

28. U odnosu na činjenicu da li tužitelja pripada naknada imovinske štete (izgubljene zarade) u vidu razlike između bruto plaće u tri mjeseca prije spornog razdoblja i naknade koju je ostvario po osnovi bolovanja u razdoblju od 01.03.2013.godine do 31.08.2013.godine ovaj sud je mišljenja da navedena naknada tužitelja pripada za navedeno razdoblje i to u bruto iznosu od 26.045,48 Kuna koji izračun je dao vještak Krklec u dopuni nalaza i mišljenja. Ovakav stav je zauzet i u presudi Vrhovnog suda RH Revr-954/15-2 od 19.10.2016.godine. Međutim, obzirom da tužitelj na ime navedene naknade izgubljene zarade potražuje neto iznos od 18.038,68 Kuna ovaj sud je u predmetnoj pravnoj stvari dosudio tužitelju zatraženi neto iznos od 18.038,68 Kuna budući sud u parničnom postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u parničnom postupku sukladno odredbi članka 2. stavka 1. ZPP-a. Tužitelja pripada pravo na izgublenu zaradu budući je tužitelj zbog ozljede na radu koja mu se dogodila dana 01.ožujka 2013.godine, a za koju ozljedu na radu je ovaj sud u predmetnom postupku utvrdio odgovornost tuženika kao poslodavca sukladno odredbi članka 103. stavka 1. Zakona o radu ("NN" 149/09-

dalje ZR-a), tužitelj bio na bolovanju i to u cijelom razdoblju od štetnog događaja 01.03.2013.godine do zaključno 31. kolovoza 2013.godine i to na teret HZZO-a, te je zbog toga primao naknadu plaće u manjem iznosu od plaće koju bi ostvario da je radio i da nije bio na bolovanju, a kako to proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka Krklec. Iz navedenog razloga su neosnovane sve tvrdnje i prigovori tuženika u pravcu toga da tužitelj nije gubio zaradu u navedenom periodu. Navedeno potraživanje ima karakter potraživanja po osnovi rada budući je odredbom članka 103. stavka 2. ZR-a propisano da se pravo na naknadu štete iz stavka 1.ovog članka odnosi i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa. Temeljem odredbe članka 84. stavka 4. ZR-a proizlazi da su plaća i naknada plaće u smislu ovog Zakona plaća i naknada plaće u bruto iznosu. U odnosu na činjenicu da li tužitelja pripada naknada izgubljene zarade (plaće) u bruto ili u neto iznosu ovaj sud je mišljenja da tužitelja pripada naknada razlike plaće u bruto iznosu prema izračunu vještaka Krklec iz dopune nalaza i mišljenja i to u iznosu od 26.045,48 kuna bruto jer se tek isplatom tog punog iznosa ostvaruje pravo tužitelja na naknadu štete budući je odredbom članka 1085. stavka 1. ZOO-a propisano da je odgovorna osoba dužna uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Međutim, obzirom da tužitelj potražuje na ime naknade imovinske štete-izgubljene zarade za navedeno utuženo razdoblje od 01.03.2013.godine do 31. 08.2013.godine neto iznos od 18.038,68 Kuna istome je sukladno odredbi članka 2. stavka 1. ZPP-a dosuđen taj iznos. Navedena naknada izgubljene zarade tužitelja pripada sukladno odredbi članka 1095.stavka 1. ZOO-a prema kojoj odredbi tko drugome nanese ozljedu ili mu naruši zdravlje dužan mu je naknaditi troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. Tužitelja na navedeni zatraženi iznos od 18.038,68 Kuna neto pripada i zakonska zatezna kamata sukladno odredbi članka 29. stavka 1. i 2. ZOO-a ("NN" 41/08, 125/11 i 78/15), a koja zakonska zatezna kamata teče na svaki pojedinačni mjesečni iznos naveden u Tablici broj 2. nalaza i mišljenja vještaka Dalibora Krklec (list 116 spisa), a ista teče od dana presuđenja pa do isplate budući se sukladno odredbi članka 1089. stavka 2. ZOO-a visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenje sudske odluke. Slijedom navedenog je trebalo odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na potraživanje zakonskih zateznih kamata na ime imovinske štete (izgubljene zarade), a za razdoblje od 31.08.2013.godine pa do presuđenja. Navedena zakonska zatezna kamata na utvrđeni iznos glavnice u iznosu od 18.038,68 Kuna se obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 78/15) za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. Radi navedenog odlučeno je kao u točki III/ i IV/ izreke ove presude.

29. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja odlučeno je kao u točki I/, II/, III/ i IV/ izreke ove presude.

30. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka tužitelj nije uspio samo sa neznatnim dijelom tužbenog zahtjeva, a koji se odnosi na razdoblje potraživanja kamata na imovinsku i neimovinsku štetu, a zbog čega nisu nastali posebni troškovi te je ovaj sud je odlučio da tuženik tužitelju naknadi parnične troškove u cijelosti sukladno odredbi članka 154. stavka 3. ZPP-a. U navedenom smislu tužitelja kao opravdani, a sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad

odvjetnika pripadaju trošak sastava tužbe u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 17.03.2015.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 05.05.2015.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na raspravi od 10.09.2015.godine u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9 točka 2. OT-a); zastupanja na raspravi od 07.prosinca 2015.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 18.12.2015.godine u iznosu od 100 bodova; trošak zastupanja na ročištu od 24.ožujka 2016.godine u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9 točka 2. OT-a); zastupanja na ročištu od 13.09.2017.godine u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9 točka 2. OT-a); zastupanja na ročištu od 30.studenog 2017.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 22.prosinca 2017.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 08.ožujka 2018.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 25.svibnja 2015.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 16.svibnja 2018.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 05.09.2018.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 03.listopada 2018.godine u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9 točka 2. OT-a); trošak sastava podneska od 02.11.2018.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 23.01.2019.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 20.01.2021.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava žalbe od 18.03.2019.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 09.03.2021.godine u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9 točka 2. OT-a); zastupanja na ročištu od 04.05.2021.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 14.09.2021.godine u iznosu od 100 bodova; trošak sastava podneska od 15.09.2021.godine u iznosu od 100 bodova; zastupanja na ročištu od 15.12.2021.godine u iznosu od 50 bodova (Tbr. 9 točka 2. OT-a); zastupanja na ročištu od 01.ožujka 2021.godine u iznosu od 100 bodova, a što ukupno iznosi 2.950 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 10,00 Kuna ukupno iznosi 29.500,00 Kuna, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 7.375,00 Kuna ukupno iznosi 36.875,00 Kuna, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 3.600,00 Kuna ukupno iznosi 40.475,00 Kuna, a koji iznos je tuženik dužan isplatiti tužitelju na ime troškova ovog parničnog postupka, te kako je i odlučeno u točki VI/ izreke ove presude.

U Splitu, 21. ožujka 2022.

S u d a c:

Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DN-a:

1/ tužitelju-po punomoćnicima

2/ tuženiku-po punomoćnici

Dokument je elektronički potpisan:

ENEJA STEJSKAL
KANAZIR

Vrijeme potpisivanja:

21-03-2022
14:02:42

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U SPLITU

2.5.4.97-#130D48523631393830363038393334

L=SPLIT

S=STEJSKAL KANAZIR

G=ENEJA

CN=ENEJA STEJSKAL KANAZIR

Broj zapisa: **eb308-28cd1**

Kontrolni broj: **07ca7-06e52-7ec64**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ENEJA STEJSKAL KANAZIR, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.